

εμφανώς εθεράπευσεν ο Ασκληπιός, ίνα και τῷ Νεοκλειδῷ ηγγεγείσται αὐτὸν λέγων μὲν τριβειν τὸ φάρμακον, ἀλλ' ἀφανῶς κ' ἢ πλὴν νύκτα. ἐχει ἡ οὕτως, ἐνεχειρήσασε πρῶτον πάντων τριβειν τῷ Νεοκλειδῷ φάρμακον καταπλασόν, καὶ ἔστιν ἡ δοτικὴ αὐτῆς πρὸς τὸ τριβειν περὶ οἰνητικῶς. ἡ γὰρ τριβεις ἐκείνη ἡ τριβεις δὲ ἐκείνη ἐγίνετο.

GERARDVS. Καταπλασόν. ] Pharmacorum quæ medela causa adhibetur, alia sunt πλασά, ἢ καταπλασά, quibus in cataplastatis & malagmatis utimur, cuius generis erant quæ Neoclidæ sunt appposita. Alia sunt χρισά, quibus illinimus & unguimus. Postrema potabilia πικρά καὶ ποτῶ vocatur, potiones appellamus. Ad pharmacata ἀλιμα καὶ ἀδία quod pertinet, quibus fames & sitis arcetur, in hunc ordinem non redu-

A cas. Τένιον. Tenos vna est ex Cycladibus insulis, quam ex hoc loco fuisse σκοροδόφορον, i. alliorum feracem inferunt. à τένιος fit adiectivum τένιος. Idcirco autem alliorum succum in oculos coniecit, quod illorum acrimonia aciem oculorum perfringat & grauissimè urat. *Θυεία*. Ecce primitiuum vnde diminutiuum *θυείδιον*, cuius meminit paulò antè. *ὄσων*. Vis illa humecta quæ folia ramis agglutinatur ὄσος vocatur. Pro lachryma cuiusvis arboris ponitur. Omnium tamen significationum hæc est frequentissima, vt ponatur pro radice silphij. Quæ acceptio pulchrè hic quadrat, vt ex herbis solis, potius quàm ex herbis & arboribus, mixtum sit pharmacum. De silphio postea paulò plura.

Σκοροδῶν κεφαλαὶ τρεῖς Τένιον. ἔπειτ' ἔφλα

Εν τῇ θυείᾳ συμμάζαμι γυῖων ὀπόν, καὶ χίνον. εἶτ' ὄξει δέμερον σφηττίον, κατέπλασεν αὐτῆ τὰ βλέφαρ' ἐκσρέψας ἴνα

Ὀδυνώτο μῦλλον ὃ ἢ κεκραγὼς καὶ βοῶν, ἐφ' ὃ γ' ἀναίξας ὃ ἢ θεὸς γελᾶσας ἔφην. ἐν ταῦτα νύκτα καὶ τῷ καταπλασμένους. Ἰν' ἐπωμνύμερον παύσω σε τ' ἐκκλήσιος.

Γνω. Ὡς φιλόπολις πρὸς ἑὸν δαίμων καὶ ὄσος.

Itaque alliorum Teniorum capita tria Iniecit, eaque in moriuriolo contudit: C Deinde silphium & scillam commiscuit, Aceto super omnia consperso Sphettio: Post unguentum hoc Neoclide admonit oculis: Et, ut dolor esset maior, vertit palpebras. Ille inclamans, & vi magna exiliens, fugam Meditabatur: quod Aesculapius videns, Dicebat ei: sede hic, ad istum unctus modum: Vt si tu iureiurando forte postules Dilationes causarum, ego te liberem. M V. Quæ amans reipublica & sapiens est hic Deus?

Σχόλια. Τρεῖς τένιον. ] ὅτι ἐν τῇ τένιον μὲν τῷ Κυκλάδων νήσῳ ὄφεις καὶ σκορπίοι θηνοὶ ἐγίνοντο, ἢ ὅτι ἡ τένιος δειμύτω σκοροδο φέρει. ἡ τένιος ἡ αὐτὴ θηριώδης θηριώδης καὶ εὐβολίς πόλις. τένιος δὲ αὐτῆς πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους. Καλλιστράτος ἡ βῆσι τὸ ἀφῆς καταπλάσασθαι, ὡς σκοροδοφόρου τ' ἡ γῆς ἔσται. διὸ καὶ τὸ ποτῶ ἀνιμάχῳ τένιος τ' ὀφιοείας οὐ καλῶς ἔχειν θηριώδης.

BASE IVS. Επειτ' ἔφλα ] φλᾶν κ' τ' Σαΐδαν, καὶ τύπλην σημαίνει, ὡς ἐπὶ τῷ ἔφλα, ἀντὶ τ' σιωέτριψι, σιωέτριψι, κατέφλα τ' Εὐστάθιος. φλᾶν ἀντὶ τ' φλᾶν ἀπτικῶς. καὶ φλᾶσαι, ἀντὶ τ' φλᾶσαι κ' πλὴν αὐτῶν ἀφ' ἑαυτῶν.

Σχόλια. Καὶ χίνον. ] χίνον νύκτα φασὶ τ' σκίλλαν θηριώδη γὰρ βέλεις ὡς πάντα ἐξ ἧν ὃν τῶν τοῖς ἐξ ἧς περικύβητ' ὀφιοφρασεῖ. ὅτι ἑτέρον τι ἢ σκίλλα, καὶ χίνος ποτῶ τ' χίρεσαι καὶ δακρύειν ἢ αὐτῆ γὰρ ἡ μασιχῆ. Ὁξὺ δέμερον ] διουραίων ὃ νύκτα χυματίξιν φασὶ. σφηττίον ἡ τῷ δειμύτω ποτῶ δὲ τὸ δῆμος. πικρὸν γὰρ οἱ σφηττίοι καὶ συκοφάνται. ἢ ποτῶ τὸς σφηττίας. θυμικὸν γὰρ. ἢ ὅτι δειμύτος ποτῶ σφηττίοις ἐγίνετο.

GERARDVS. Σχίνον. ] Est schinus herba inter capas connumerata, alio nomine scilla dicta, succi est mordacis & amarulenti, vnde dicitur χίρεσαι ductam volunt, quod oculos quasi proleindat, & inde sua vi lachrymas excutiat. δέμερον. δειμήμι ἀ φλᾶ & ἴημι, effertur quandoque trisyllabum δειμήμι, vnde est δειμαί, quod est βρέχω ἀσπέρω, perfundo, hinc fl. xit hoc δέμερον. σφηττίον. Existimant aliqui, non minus quondam celebre fuisse Sphettiorum acetum, quàm allium fuerit Teniorum. Verùm haud scio an, quoniam Sphettis nota inhæsit calumnia, poeta velit ἀλληλοσεμῶς significare, eam Neoclidæ fuisse calumniam, quam Sphettis olim fuisse tradunt. κερμαγῶς, participium perfectum ἀ κέρμαζομαι. ἐφευ-

γε, fugiebat. i. fugere volebat: magis fugiendi animus fuit, quàm re vera fugere potuerit, quod enim fugisset, qui bis cæcus propemodum erat? ἀναίξας, ab ἀνώ & αἰτῶ, ἀναίττω fit, quod est impetu facto exurgo, cùm dolore vehementiùs eū vrgente à grabato profiluisset.

BISETVS. Σφηττίον ] Αθλιώμος ἐν τῷ β. τῷ δ. φ. πνοθ. τῶν μέρων καλλιξόν δὲ ὄσος ἐξ ἧς φασὶ Χρυσίππος ὀφιοφρος τὸ, τε Αἰγύπτιον, καὶ τὸ Κνίδιον. Αεισοφάνης ἡ Πλούτων φασὶ ὄξει δέμερον σφηττίον. Δίδυμος δὲ ἐξηγούμενος τὸ ἰαμβεῖον φασὶ, ἵσως διότι οἱ σφηττίοι ὄξεις, καὶ τ' ἐξ ἧς. ἐν ἡ τούτων τοῦ Αθλιώμου ῥημάτων ἐπάσειν ἂν τις αὐτῶ τ' παλαιὰ χόλια ὑπὸ Διδύμῳ συγγραφεύῳ.

Σχόλια. Ἰν' ἐπωμνύμερον. ] ἀντὶ τοῦ ἐκκαλούμερον. ἐπωμοσία δὲ ἐστὶν ἡ βῆσι τῶν ὀφιοφρονος ἀντ' ἑαυτῶν ἡφίσηματ' εἰς φερομένη. ἐκκαλούται ἡ εἰς τὸ δικασήριον πολλακίς. Σαλούσιος δὲ φασὶ ὡς μέλλοντες εἰς ἴνα δημοτικῶν δόξας ἐλλεσαι χρεῖαν ποτῶ τοῦ δήμου, πολλακίς ἐπωμνύον τὸ μὴ δυνάσασθαι αὐτὸ ποιεῖν, ἵνα συκοφαντῶσιν οἱ κληρόντες. ἄλλως. ἐπωμοσία ἐστὶν ἀποδόσις αἰτίας δι' ἡν οὐχ ὑπαντᾷ τις πρὸς πλὴν δίκην. Ὑπερίδης, καὶ ἐμοὶ μὲν συμβάσης ἀρρώστιας καὶ ἐπομνύμενος αὐτῆς τ' γραφῆς, ἀνεβλήθη ὁ ἀγών. οὕτως ὁ Τήλεφος ἐπωμοσία ἐστὶν ὄνομα δῆμος, κατ' ἡν οἱ μέλλοντες ἢ τ' ἄσασθαι νοσεῖν ποροφασιζόμενοι, πλὴν κυρίαν ἀνεβάλλοντο καὶ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἐδικάζοντο. τινες ἡ ἐπωμνύμερον φασὶ τὸ ὀμῶσαι μὴ δικάζασθαι, καὶ ποτῶ τ' ἀντὶ τοῦ ὀμῶσαι δικάζασθαι ὑπερον. ἐκκλήσιος δὲ ἀντὶ τοῦ αἰς ἐκκλήσιος. αὐτῶ δὲ φασὶ ὡς τοῦ Νεοκλειδῶς δὲ κακουργῶν αὐτῶ ποιουῶτος. ἄλλως, ἐπωμνύμερον μὲν ἀντὶ τοῦ ἐφεδρεῖον τ' ἐκκλήσιος καὶ συκοφαντῶν ὑπὲρ τοῦ κερμαγῶν. ἢ ἐποφθεῖρον τ' ἵνα αὐτῶ φασὶ οἱ δικασαὶ καὶ κοινῶσιν οἱς αὐτὸς βέλεις